

PUIGPEDRÓS DE LANÓS I COMA D'OR

Per la vall de Vésines (Alta Cerdanya-Arièja)

Distància	12 km
Desnivell acumulat	1184 m
Nivell de dificultat	moderat
Data	26 d'agost de 2006
Cartografia	IGN Bourg-Madame (Col de Puymorens/Pic Carlit) 2249 OT (1:25.000)
Punts per a GPS	Puigpedrós de Lanós i Coma d'Or (1)

Recorregut circular per dos cims i carenes comuns entre l'Alta Cerdanya i l'Arièja que son partió d'aigües de conques ben diferents: A migdia i sol ixent pel Querol (o Aravó) tributen al Segre. Al nord i ponent pel Vésines ho fan a l'Arièja. Podria fer-se en una sola jornada però suposaria unes 10 hores de marxa efectiva i, en aquest cas, seria recomanable començar al Coll de Pimorent i baixar per la Coma d'Engràcies. Nosaltres varem preferir fer nit al refugi de les Vésines, que s'hi pot arribar des de l'Espitalet, seguint el GR-107. Situat estratègicament a la

confluència de dos senders GR 10 i GR 107, en un racó privilegiat, aquest refugi és una moderna, ben equipada i acollidora instal·lació del CAF molt freqüentada pels senderistes. Si hom vol prescindir dels seus serveis pot acampar-hi al costat (demanant permís) o a un parell de lliures situats al costat de l'estany: la Cabana de les Vésines i el de Berger o de la Jasse. Tot dos en bon estat.

La dificultat de l'itinerari rau en que hi ha alguns trams sense camí ni fites de referència i passos aeris o exposats a la carena d'ambdós cims (que hom pot estalviar-se perfectament sense deslluir ni l'excursió ni la visibilitat). El Puig Pedrós no és tant concorregut com el Coma d'Or on molts excursionistes hi pugen, hivern i estiu, des del Coll de Pimorent per la Coma d'Engràcies.

Descripció de l'itinerari.

Sortim del refugi de Vésines (2.014 m) pel GR 10 davallant fins a trobar el riu de Coma d'Anyell que seguim en direcció nord-est per la riba dreta. La Portella de Llanós, que és la que ens cal abastar primerament, és ben evident: el punt més baix de la carena que tenim a llevant és un coll amb un petit turó punxegut al mig. Nosaltres haurem de passar per la dreta d'aquest turó. No cal confondre aquesta amb l'altre portella de Lanós, entre el Pic de Cortal Rossó i el de Font Viva. Al cap de 15' de suau pujada trobem un cartell indicador que ens mena a la Portella de Lanós. Deixem el GR prenent un corriol a ma dreta amb senyals de pintura vermells i travessem el riu marxant ara en direcció sud-est. En suau pujada tresquem per un camí a vegades no molt fressat però amb senyals molt freqüents i algunes fites. Als 45' albirem l'estany Molsut (2.229 m) que deixem a la nostra dreta, canviant el rumb ara vers sol ixent, encarant-nos directament cap al coll. Seguim en moderada pujada i amb algun tram pla. A 1h de camí arribem a un petit estany sense nom al

mapa. Travessem el seu desguàs i empenem la pujada al coll per una llarga llesca herbada evitant la tartera que, per la nostra esquerra, baixa de la falda del Puig de Bacivelles. Ara el camí és més costerut i menys fressat però evident. I els senyals ens ajuden a progressar. Després de passar un curt tram de tartera, amb 1h 30' de camí, abastem el coll (2.496 m) on hi ha un altre cartell indicador. A l'altra banda el gran Estany de Lanós i el massís del Carlit. En direcció a migdia la llarga carena que ens caldrà passar: A ponent queda tot el circ coronat pel Puig Pedrós.

De la Portella, fent un gir de 90° vers migdia, ens enfilem per un roquissar i encetem la carena. Procurarem passar-la separats de la cresta, rocallosa i aèria en alguns trams, marxant una mica per sota, per la banda de Lanós. Un corriol a penes fressat però ben evident i algunes fites ens ajudaran a seguir el camí correcte que va descrivint un cercle, en direcció sud-oest a mesura que ens acostem a la falda del Puig Pedrós. Un turó rocallós i molt aeri per la banda de Vésines, s'interposa davant nostre: el passarem per l'esquerra, força per sota de la cresta i sense problemes. Un cop superat s'obre davant nostre una vasta plana herbada (2.615 m) amb un suau turonet entremig, tallada obliquament a ponent pel gran, llis i molt inclinat llom del pic. Per aquest llom ens caldrà pujar. Portem 2h 15' de camí. Al fons del pla, la Portella Roja talla les verticals crestes dels dos cims, el Coma d'Or és el de l'esquerra. Al fons de la vall, a llevant, la paret de la presa del Lanós ja és ben visible. I per sobre, omnipresent, el Carlit.

Comencem enfilant-nos pel llom sense camí fressat ni fites de referència, amb curtes llaçades, cercant les clapes herbades i evitant els llesques de tartera. A banda de la inclinació la pujada, no té altre problema que el pendent que ens obliga a esbufegar de tant en tant. El Puig Pedrós té una carena amb tres puntes. Ens adreçem al coll per pujar primer al cim nord (2.831 m) que abastem a les 3h de marxa efectiva. Parada i fonda, refem forces amb unes "delicioses" galetes energètiques, fem fotos i tresquem una mica per la carena vers el nord (força aèria i amb algun pas exposat). Davallem lleugerament per sota el coll, de la banda de Lanós i enfilem, en 15' més el cim sud (2.842 m), coronat per una senzilla fita de fusta. Ara la nostra següent fita és el Coma d'Or. Per abastar-la no podem fer-ho per la carena doncs exigeix tècniques d'escalada en cresta. Baixarem en diagonal vers un parell d'estanys (2.595 m), quasi secs a aquestes alçades de l'estiu, que veiem sota mateix de la Portella Roja. Hi arribem a les 4h. Passem per entremig deixant el més proper a Lanós a la nostra esquerra.

A partir d'aquí comencem a pujar de nou per encarar-nos al Coma d'Or que presenta un llarg llom que cau vers Lanós. Més llarg que el del seu veí, però també menys inclinat. Pugem obliquament en direcció sud-oest anat a cercar la carena del Cortal Rossó. Quan l'abastem la seguim en direcció ponent i creuem el corriol (marcat amb senyals grogues) que puja de Lanós i que s'adreça al pic per entremig de la tartera. Nosaltres preferim seguir carenejant, fins al coll, deixant a l'esquerra el Pic de Cortal Rossó. Un cop a la carena trobem el camí de puja de la Coma d'Engràcies i l'Estany de Coma d'Or, el seguim i, a les 4h 45' de marxa efectiva, abastem el cim sud del Puig de Coma d'Or (2.826 m). Per trepitjar el cim nord ens cal fer unes desenes de metres amb algun pas una mica exposat. El dia és fresc i assolellat, aquí dalt no hi ha l'airet que ha bufat tot el matí als colls, el paisatge és nítid i convida a fer-hi una llarga estada contemplant-lo mentre anem cruspint-nos bons talls de llonganissa i la fem petar amb altres excursionistes.

La vista avui és molt bona. A ponent s'alcen la gran munió de cims que coronen les Valls d'Andorra amb la Pica d'Estats al fons. Vers el sud-oest s'albira el Pas de la Casa amb el cercle de Pessons, el Pic Negre d'Envalira, el de Fontfreda, el de la Mina, la Tossa Plana, la Muga. Per darrera treuen el nas la Carbassa i el Bony del Manyer. El Puigpedrós (l'altre, el de la Cerdanya), sota d'ell el Roc Colom. Vers migdia el Moixerò, la Tossa d'Alp i el Puigllançada. El Cortal Rossó ens amaga les

muntanyes del Núria. Després els Pics de Coll Roig. A llevant destaquen el Carlit, el Castell Isard i el Puig de la Grava. Si ens girem al nord veiem el Puig de Bacivelles, el Puig Pedrós, les mines de talc a cel obert de Luzenac i l'Auriòl.

Emprenem la baixada vers la Portella de Cortal Rossó i l'Estany de Coma d'Or seguint un camí ben fressat i transitat per força excursionistes (a diferència del Puig Pedrós on solament ens hem creuat amb una parella a la baixada). Abans d'arribar a l'estany (2.600 m) deixem el camí i ens anem desviant a la dreta, donant la volta al Roc Gros que deixem a la dreta, per anar a buscar el fons del començament de la vall de Coma d'Or, que s'obre per sota nostre en direcció nord-est. Quan l'abastem veiem al fons de la vall el Refugi de Vésines. Ens servirà de referència dons el camí davalla per la coma, en suau baixada, sempre en la seva direcció. El camí és evident, però a penes fressat, tenim però fites de referència. A la dreta, per sobre nostre, anem deixant el Roc Gros. Abastem un prat i el Riu de Coma d'Or, que seguim una estona pel marge esquerre, després ens cal travessar-lo. Ben aviat fa un petit i bonic salt al lloc senyalat com Clot dels Pujols (2.210 m). Aquí perdem el camí, seguint unes fites que menen pel marge esquerre del riu. Quan ens en adonem i volem recuperar el bon camí ja hem baixat massa i decidim tirar pel dret baixant fins a l'estany de les Vésines i arribar al refugi pel GR.

El camí, que des del refugi es veu prou evident, marxa passat el salt cap a la dreta, per sota la falda del Puig Pedrós i va a parar si fa no fa al punt on, al matí, hem abandonat el GR. D'haver-lo seguit ens haguéssim estalviat la pujada de l'estany al refugi. Sense més problemes arribem al refugi a les 7 hores de marxa efectiva, havent-hi esmerçat un total de 9h 30'.

- (1) El tram final del recorregut des del Salt del Clot dels Pujols no és el correcte. Aquí vàrem perdre el camí, seguint unes fites que menen pel marge esquerre del riu. Quan ens en adonem i volem recuperar el bon camí ja hem baixat massa i decidim tirar pel dret baixant fins a l'estany de les Vésines i arribar al refugi pel GR. El camí correcte, que des del refugi es veu prou evident, marxa passat el salt cap a la dreta, per sota la falda del Puig Pedrós i va a parar si fa no fa al punt on, al matí, hem abandonat el GR. D'haver-lo seguit ens haguéssim estalviat la pujada de l'estany al refugi.